

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.17. Ecclesiæ conjunguntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VI. Cum vero S. Gregorius in omni-
 A. C. 591. neris homines esset munificentissimus,
 ipse tamen a nemine dona accipere vo-
 lebat. De hac re ad Felicem Episcopum
 Messinensem scribit in hunc modum.

I. epist. 64. *Dimittamus illas consuetudines, quæ Ec-
 clesiis onerosæ sunt, ne in hunc locum, ve-
 de accipere ipsæ deberent, sua asferre co-
 gantur. Consuetudinem circa alios Cle-
 ricos observa, & singulis annis mitte eis,
 quod usus invexit; nobis vero nolumus
 ut deinceps quidquam mittas. Nam,
 quia dona accipere recusamus, quamvis
 Palmas a te ad nos missas grato animo
 receperimus, jussimus, eas venundari, &
 pretium ad vos remisimus.*

§. XVII.

Episcopatus conjunguntur.

Cum bellantium furor jam ab annis sex-
 xaginta Italiæ urbes everteret, &
 Ecclesias turbaret, S. Gregorius susce-
 II. ep. 35. pto Pontificatu nihil antiquius habuit,
 quam afflictas fovere; ne igitur pauculi,
 qui in iis supererant Fideles, sine Pasto-
 re essent, illarum Ecclesiarum curam vi-
 cinis Episcopis committere statuit.

I. epist. 8. Bacanda Episcopus Formiensis petit
 a Summo Pontifice facultatem uniendi
 Ecclesiam Minturnensem, in qua nec po-
 pulus nec Clerici supererant, Ecclesie
 suæ, ut ejus paupertati consuleretur.
 Equum

Æquum petere visus est Pontifici, qui Sæculum VI.
 ei omnes Reditus, & jura Ecclesiæ Min- A.C. 591.
 turnensis concessit. Comperto, quod I. ep. 15.
 Ecclesia Populoniensis ita esset deserta,
 ut nec morientibus Pœnitentia, nec in-
 fantibus Baptismus administraretur, ad
 Balbinum Episcopum Rosellanum manda-
 ta misit, ut Visitatoris munus suscipere-
 t, & illius Ecclesiæ curam; unum etiam
 Presbyterum Cardinalem, Diaconos
 duos, & tres Presbyteros in Parochiis
 ruralibus constitueret. Tunc Cardina-
 les dicebantur Episcopi Presbyteri &
 Diaconi Titulares, certæ Ecclesiæ addicti,
 ut distinguerentur ab illis, qui alicujus
 Ecclesiæ ad tempus vel ex aliorum man-
 dato ministrabant.

S. Gregorius pari modo Felici Epis- I. epist. 51.
 copo Sipontino præcepit, ut Canusii duos
 saltem Presbyteros constitueret, qui Pa-
 rochiis ruralibus præessent. Ecclesias L. II. ep. 31.
 Civitatum Misenenfis & Cumanæ, quæ
 erant vicinæ, & ita vastatæ, ut duobus
 Episcopis opus non esset, conjunxit, &
 ambas commisit Benenato, data faculta-
 te residendi ubi ipsi magis commodum,
 & utilius videretur, adjecta tamen con-
 ditione, ut pariter illius Ecclesiæ, in qua
 non resideret, curam gereret, & alios
 delegaret, qui ibi Divina Mysteria cele-
 brarent. Simili ratione Ecclesiam Trium II. epist. 35.
 Tabernarum, ad incitas redactam, cum II. epist. 11.

Hist. Eccles. Tom. VIII.

Y Ec-

Sæculum VI. Ecclesia Velitrensi conjunxit; Joannem
A.C. 591. Velitrensem vero Sedem Episcopalem
 mutare, & alio, ubi ab hostili incurfione
 securior degeret, ponere jussit.

II. Ind. II.
ep. 13. 14.

Agnelo Episcopo Fundano ad Episco-
 patum Tarracinensem per Electionem vo-
 cato Papa lubentissime consentiens, Ec-
 clesiæ Tarracinensi univit Fundanam,
 Bellorum calamitatibus usque adeo de-
 vastatam ut omnino Incolæ deessent;
 Titulum tamen illius Ecclesiæ suppri-
 mere noluit. Joanni Episcopo Lissitano
 in Dalmatia, capta ab hostibus urbe, pul-
 so S. Gregorius Episcopatum Cardinali-
 tium Scyllaceum in Italia contulit, præ-
 cipiens, ut ad priorem suam Ecclesiam

II. epist. 25. rediret, si ea Libertatem aliquando re-
 cuperaret.

I. epist. 43.

Cum multi Episcopi in Illyrico inter
 Belli tumultus e Sedibus suis migrare
 compulsi fuissent, jussit Imperator, ut re-
 jecti ad illos se reciperent, quibus in Ec-
 clesiis suis remanere licuisset, & ab iis-
 dem necessaria alimenta acciperent.
 S. Gregorius hæc Cæsaris Mandata ab il-
 lius Provinciæ Rectore edoctus, datis
 litteris omnes Illyrici Episcopos hortatus
 est, ut facerent quod jubebantur, non
 Imperatori modo, sed etiam Deo obse-
 quentes, præcipienti, ut Beneficia tem-
 poralia ipsis inimicis nostris, si occasio
 postulaverit, præstemus. Porro decla-
 rat,

rat, his Episcopis e Sedibus suis pulsis Sæculum VI,
A. C. 592.
 in illis Ecclesiis, in quibus suscepti fue-
 rint, nullam fore Auctoritatem, sed con-
 tentos esse oportere, si vitæ necessaria
 ipsis præbeantur. Martinus Episcopus I. ep. 77. 79.
 Tamitanus ex Civitate sua Bellorum tem-
 pore eversa fugiens sine spe illuc un-
 quam revertendi petiit Ecclesiam Ale-
 riensem in eadem Insula a multo jam
 tempore vacantem sibi concedi; con-
 sensit Pontifex, eumque illius Ecclesiæ
 Episcopum Cardinalem esse iussit. Imo II. epist. 10.
 exemplum Institutionis ad Parochiam
 in alia Diœcesi quam Romana positam
 reperimus. Occurrit S. Gregorii Episto-
 la data ad Episcopum, cui nomen Im-
 portunus, in qua significat, quod Domi-
 nico Presbytero illius Epistolæ latori a-
 liquam Ecclesiam destinasset, jubetque,
 ut ipsi reditus fructusque anni jam præ-
 teriti tradat.

§. XVIII.

Electio Episcoporum.

Sancto Gregorio Electio Episcoporum in
 Italia & Sicilia in primis curis erat,
 quippe in illis Provinciis magna Aucto-
 ritate vigeat. Demetrio Episcopo Nea- II. epist. 3.
 politano, qui ob admissorum criminum
 enormitatem secundum Justitiæ rigorem
 & Leges Divinas humanasque capite
 plecti meritis fuisset, deposito, ideoque
 illa